

Under Stenbukkens vendekreds.

Onsdag d. 9. juni gik turen atter engang til Afrika, det var 4. gang vi vendte tilbage til denne fantastiske verdensdel og anden gang at Sydafrika var målet. Vi skulle ned på en helt ny farm, hvor vi ville blive de første gæster fra et anerkendt dansk jagtrejsebureau, så der var noget jomfrueligt over det.

Vi ankom planmæssigt til Johannesburg hvor Johan og Frikkie (PH'er) tog imod os. Vi havde ca. 4.5 timers kørsel op til Limpopofloden hvor vi blev indlogeret på en fantastisk lodge. Lodgen lå helt ned til floden, som samtidig også dannede grænsen til Botswana, hvor flodheste og krokodiller var en del af den daglige oplevelse, et utroligt sted.

Rivercamp.

Pool, bålplads og Limpopofloden.

Efter vi havde fået installeret os og fået vasket rejsestøvet af, blev vi inviteret på en gamedrive, sammen med vores PH'er og deres familier, så vi kunne få hilst på hinanden og samtidig indskyde den riffel, jeg hjemmefra havde arrangeret at jeg skulle låne dernede. Vi så masser af plainsgame, deriblandt bushbuck og waterbuck, som var et stort ønske at jage. Inden vi vendte næsen hjem til rivercampen, nød vi solnedgangen og vores værter tryllede en Gin/Tonic frem, som på de breddegrader kaldes en sundowner. Aftenen blev rundet af med store T-bone-steaks selvfølgelig tilberedt på grill og med Sydafrikansk rødvin. Mit mål var at jage bushbuck, waterbuck, nyala og duiker

De første par dage så vi masser af antiloper, heriblandt Waterbuck og Bushbuck, men dog ingen som Johan, mente der var store nok. (Jeg syntes jo at de var flotte alle sammen).

Efter forgøves at have jaget Bushbuck et par dage, mente vi at de trængte til lidt fred, så derfor tog vi ind til deres bushcamp som lå ca. 55 km fra rivercampen. Et fantastisk sted! Rigtig bushcamp-stemning og Wauw!! At se vortesvin og duiker komme ind til vandhullet i campen, fuldstændig uanfægtet af at vi var der, var helt fantastisk. Vores værter fortalte, at der ikke jages på et område omkring bushcampen for at dyrene skal være trygge, når de kommer, således at gæsterne kan nyde synet af dyr ved vandhullet på alle tider af dagen.. Vi tog på jagt og efter en spændende jagt, hvor vi måtte stalke, fik jeg nedlagt en flot Duiker.

Frikkie og jeg.

Hulepindsvin.

En af mine drømme var også at prøve lykken på et hulepindsvin. Derfor blev vi i bushcampen til det blev mørkt, hvorefter vi kørte ud i bushen, lavede bål og tilberedte nogle store bøffer på gløderne af bålet, akkompagneret af lyde fra impalaer, sjakaler og blue wilderbeest. Det var en oplevelse, som både min kone og jeg taler om endnu! Det var en helt anderledes oplevelse at jage om natten, vi opdagede dyrene ved at deres øjne skinnede i lyset fra projektørerne på bilen. Livet i bushen var anderledes – fuglene var gået til ro i træerne, men vi kunne se deres konturer i lyset af månen – harer legede uanfægtet af vores projektører. Vi så flere hulepindsvin og fik skudt et flot eksemplar af racen, som selvfølgelig skal fuldmonteres.

Det var blevet tid til at jage nyala. Et af mine store ønsker skulle forhåbentlig gå i opfyldelse. Vi startede dagen med at drøfte hvor vi skulle jage. Johan mente, at chancen ville være størst på en hans koncessioner, for selvom de også havde nyala på rivercampen, var det sjældent de så dem. Da vi var ved at gøre os klar til at tage af sted, kom en af medarbejderne løbende for at fortælle at han havde set en nyala komme op nede fra floden. Det blev en helt igennem fantastisk jagt, hvor jeg var hele følelsesregistret igennem. Vi stalkede den i flere timer, det ene øjeblik så vi den, det næste øjeblik var den som sunket i jorden. Pludselig stod den

helt åbent til et rent sideskud og på et brøkdels sekund fik jeg riflen op, tog sigte, tænkte "Det flotteste dyr i Afrika" og trykkede af! Den gik ned i braget. Glæden og beruselsen havde ingen grænser. Aldrig har jeg set et dyr der er flottere end denne fantastiske antilope med gule ben, de hvide striber og lange hår på hals og hen over ryggen.

Nyala.

Johan og jeg, bemærk det ekstra horn langs øjet.

Bushbuck havde vi set rigtig mange af, og også haft flere skudchancer, men Johan blev ved med at sige: "I can find you a better one". Det skulle dog blive en tilfældig chance der opstod. Mens vi kørte på farmen ved rivercampen, så vi en bushbuck kravle under hegnet og fortsætte ind på Johans farm. Vi stalkede bushbucken i en times tid, hvor den til sidst stod med front imod os, og havde faktisk set os. Vi var dog så tæt på (ca. 50 meter) at Johan syntes at jeg skulle prøve at skyde den i bringen. Den forendte efter en spurt på 75 meter. Det viste mig samtidig at bushbuck er et dyr som er på den frie vildtbane.

Bushcamp som består af 3 charlets, alle med udsigt til et vandhul, samt et fælleshus

Vi var efterhånden nået frem til den sidste jagtdag, så om morgenen tog min kone og jeg selv på noget gamedrive, som vi havde gjort flere gange. Det er en god oplevelse, selv at få lov til at køre rundt i bushen og se, lytte og fornemme Afrika og dets storhed. Om eftermiddagen skulle vi så en sidste gang prøve jagten på waterbuck. Jeg havde spurgt Johan om det var muligt at prøve at sidde i et "blind/hochstand", hvor min kone også kunne være. Det var intet problem, og jeg kunne fornemme at Johan, de sidste dage havde brugt meget tid på at finde et sted hvor chancen for en stor waterbuck ville være optimal. Det viste sig at han havde en god ven på en farm ikke så langt væk der havde et par rigtige gode waterbucks, men at det ville blive lige så svært som de andre steder vi havde jaget.

Vi kom midt på eftermiddagen og fik sat lidt stole op. Efter 5 minutters venten kom impalaer ind til vandhullet, efterfulgt af kudu og vortesvin, pludselig kunne vi se at der var waterbuck på vej ind til vandhullet. Der kom ikke kun en waterbucktyr ind til vandhullet, men hele 6 stykker. Den ene større end den anden. Johan udpegede den største og sagde at jeg skulle skyde den, når den stod fri og med siden til. Waterbucken vendte sig og fingeren var krummet omkring aftrækkeren, men pludselig hvisker Johan: "Wait wait, there is a bigger one coming". Ind til vandhullet kom en kæmpe waterbuck og efter yderligere 10 min. med bankende hjerte stod den endelig som den skulle og den fik en perfekt kugle. At det skulle lykkes den sidste aften at nedlægge en waterbuck på 30 inches er mig stadig lidt uvirkeligt.

En helt fantastisk waterbuck.

Min kone med sit første trofæ.

Min kone prøvede ligeledes jagtens glæder ved at nedlægge nogle perlehøns og fasaner med en salonriffel, som jeg i øvrigt også brugte til mit hulepindsvin.

Det blev 10 uforglemmelige dage. Udover fantastisk jagt, oplevede vi at spille bush-petanque med vores værter og min kone fik en dejlig dag i Lepalale sammen med Johans kone Alet, hvor shopping, restaurantbesøg og snakketøjet var i højsædet.

Den sidste aften var vi atter samlet med de to familier til bøffer på grill og rødvin og det var med vemod og tårer i øjnene at vi næste dag kørte mod Johannesburg for at flyve hjem til Danmark.

Aldrig har min kone og jeg mødt så imødekommende, gæstfrie og venlige mennesker som disse to familier. De brændte virkelig for at vi skulle have 10 fantastiske dage i Sydafrika, og det lykkedes dem til fulde, det er ikke sidste gang vi har været der.

To helt fantastiske familier, det er min kone med nederdelen. Gamedrive med efterfølgende "Sundowner"

Med venlig hilsen

Jørn Riis

Jagtkonsulent

Tlf. 20638717